

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

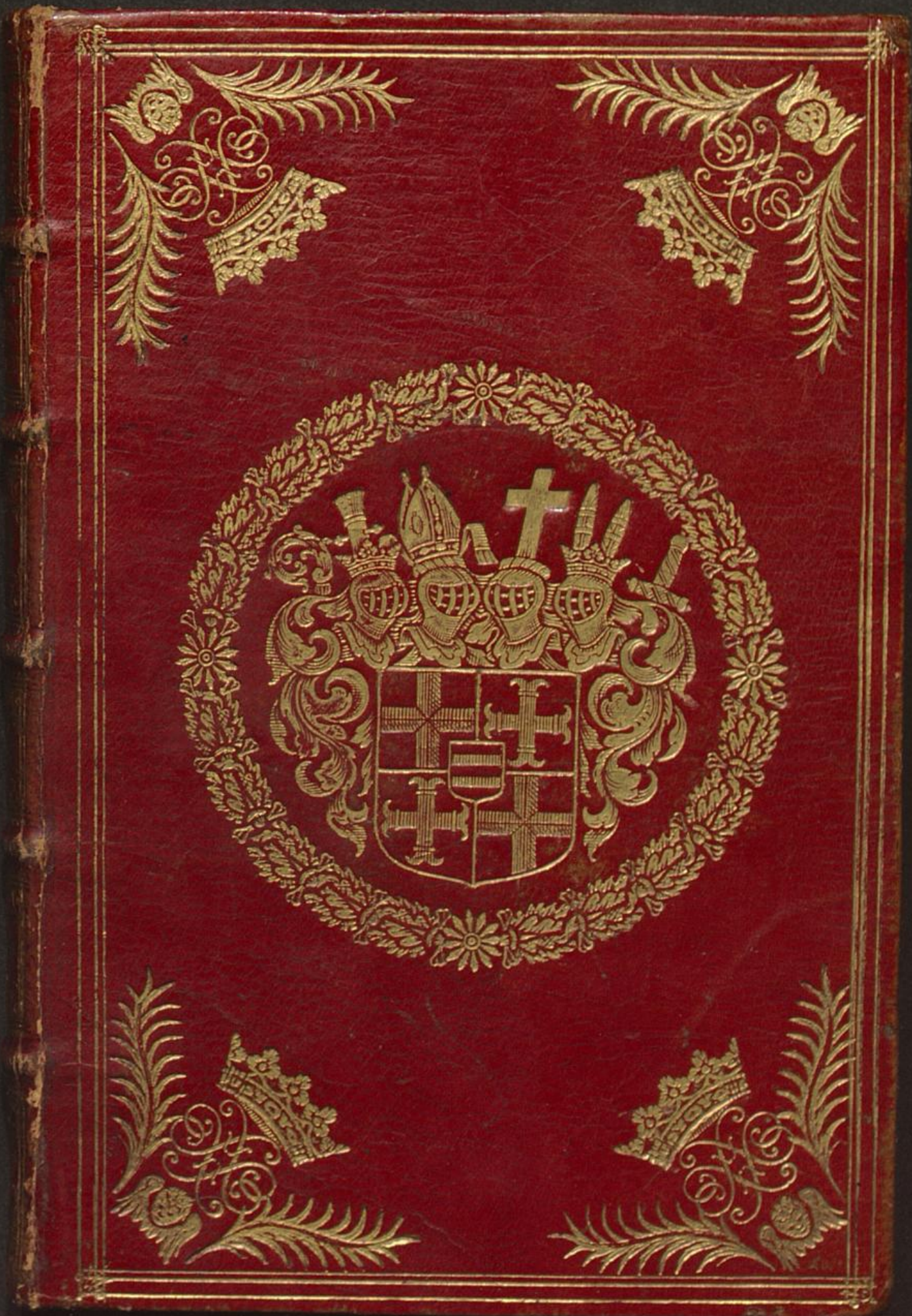
Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Alemanni Canonici Regul. S. G. Acad. P. Cancellarii
Piis Manibus**

Santeul, Jean de

[S.l.], 1670

urn:nbn:de:hbz:466:1-13473

Sammelband

X
V 40

Du Parca

Benezade

Sehr gut erhalten

Geraden Exemplar des Fürstbischöfs Ferdi-
nand v. Fürstenberg
für die Jesuiten in Paderborn.

Häufiger roter Marquiseinband mit sehr reichem

Goldsprenkel, großes Superexlibris auf

beiden Deckeln (Wappen des

Fürstbischöfs), Steinh. Mar-
kanten verziert, Pariser Einband d. 17. Jh.

1 (7 Gedichte von Pierre Corneille)

3 große Kupfer (Chauveron)

sehr schön, Barbschmuck ^{in Kupfer} und Holzschmuck

Am Schluss (S. 59-62) Gedicht auf

die Dreiburg Gesellschaft

Vorrede gewidmet dem F. B. Ferdinand von Fürst.
und Schluss

Am Ende sind 2 Blätter unnummeriert.

Warum? (3. u. 4. Seiten)

1679 o. 1680. P. (Paris)

L.VI 35

PETRI ALEMANNI

CANONICI REGUL. S. G.

ACAD. P. CANCELLARII

PIIS MANIBUS.

FELICES animæ, quas dudum exercita
terris
Ante obitum patrio Virtus transmisit
olympo.

Nam licet exuerint nondum mortalia vincla,
Terrenosque artus, votis tamen omnibus ardent
Cælestes habitare plagas, & jam sua regna:
Unde boni fons omnis, & omnis lucis origo.

Has ego crediderim natas melioribus astris,
Formatas meliore manu, jam velle reverti
In superas sedes, ubi plena & sancta voluptas,
Et purum bibitur media inter gaudia Verum.

Talis eras ALEMANNÉ, ex quo tibi fulsit ab alto
Lux major, mentemque atra caligine septam
Illustrans, dedit humanos attollere sensus
Ad cæleste jubar, purique ad luminis ignes.
Quippe tibi ante diem manifesta in luce videndum
Se præbet Deus, & toto se numine prodit.

Sic ubi subjectis solem specularum in undis,
Sublustri tectum aut nebulâ, mox æthere aperto
Suspiciamus radiantem, alto dum regnat olympo
Arduus, & terris pleno se se explicat orbe.
Dic quibus illecebris, quo se se ostenderit ore
Relligio? dic quâ vi, aut quâ dulcedine captum,
Illa subintravit secreto tramite pectus?
Quæ titubantem animû, & multa in diversa ruentē
Firmavit Pietas? dic & quo numinis haustu
Cœperis & juvenum te-te subducere turbæ
Paulatim, atque tuos jam alter componere mores?
Scilicet ille tonans dum urget, terretque nocentes
Fulmineo eloquio, sacrisque impervia telis
Pectora perrumpit, moresque emendat iniquos
Duriùs increpitans, illum Deus admonet intus,
Intus inest, mentem propior descendit in imam
Illapsu tacito, & toto se pectore miscet.
Dicenti nova lux oritur, secreta recludit
Hac abstrusa tenùs, nec jam sua verba profundit
Orator: se se ipse docet, se se increpat ultro,
Ipse sui iudex, animo multa anxius hæret,
Multa agit, longum meditatur, & excutit altum
Pectus & explorans quâ parte illapsa teneret
Nox animum, sensusque omnes, de pectore casto,

Qui latuère diu , sopitos fuscitat ignes ,
Æthereos ignes , celestis semina flammæ.
Hinc totum Phœbum excutere , ejurare Camœnas,
Et veterum figmenta , & inania numina vatum,
Reliquias Divûm infames , ludicra pudenda.
Mox dulces calamos , & grandia ponere pleetra,
Atq; lyram, atq; tubam, & docti Demosthenis arma.
Hæc alii : tu plena Deo , tu sacra fluentia ,
Longè alios fontes , melioraque flumina potas ,
Unde sitim quæ te miserum noctesque diesque
Urebat , potu largo satiare valeres ;
Hinc Veri sincerus , & infaturabilis ardor ,
Hinc venère etiam mollis fastidia vitæ.
Quam nunc & longos vellet tolerare labores ,
Et durum virtutis iter calcare premendo !
Cernere erat toto spirantem pectore CHRISTUM ,
Hunc unum sitit , unum ardet , hunc deperit unum ,
Cætera fastidit , nil jam mortalia curat.
Quin etiam humanos , morum contagia , cætus
Integer ut vitet , longe popularibus undis
Clamosas urbes fugere , & se condere silvis.
Nec suus esse velit , sanctis sub legibus ambit
Omne ævum exigere , atque alieno vivere ductu.
O pietas ! dabat ille priùs qui jussa , regentum

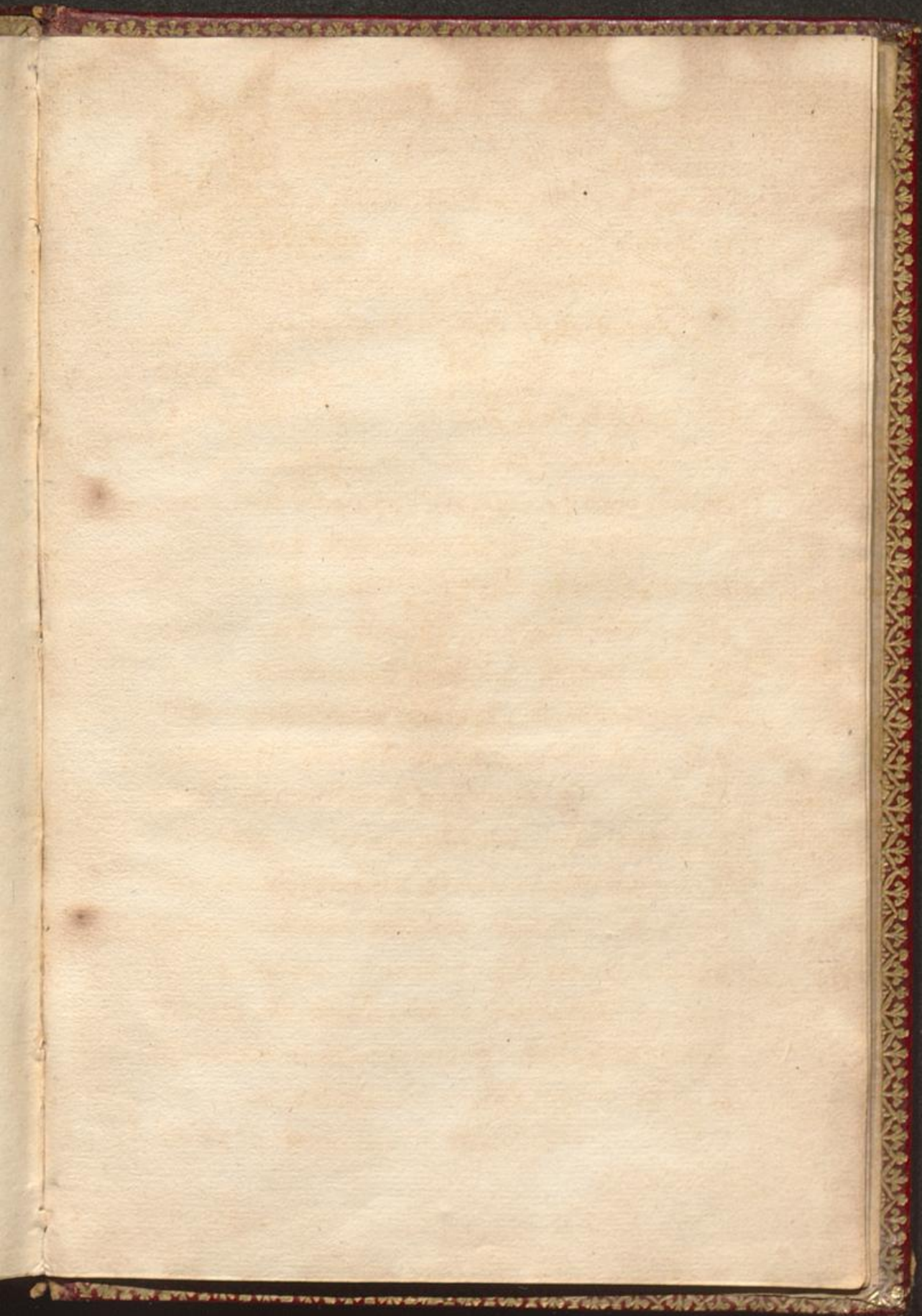
Subjacet imperio , nutus se fingit ad omnes
Ceui puer , & plenis ultro tractabilis annis.
Vos ô Pierides , quondam dulcissima cura ,
Ne turbate sacrum & jam non violabile pectus.
Ille diu vestras orando exercuit artes ,
Dum licuit , primos vobis impendit amores.
Nunc plenus meliore Deo , meliora secutus ,
Hæc tractanda aliis studia illaudata reliquit.
Quid speratis adhuc ALEMANNUM imponere vestro
Sublimem folio ? vestros demisit honores
Ipse volens , summos apices , & grande sonantes
Doctrinæ titulos , ventosâque nomina famæ.
Jam CHRISTO nomen dederat , se voverat aris ,
Sub certis jam pacta fides & fœdera verbis.
Eventu res læta suo , ni orbata tot annos
Obvia venisset demisso Academia vultu :
Illa quidem spretis jam-bridem ingloria Musis ,
Tristis , inops , deferta , suum implorabat alumnum
Multa recusantem & jamdudum hoc munere functum.
Scilicet excultas , quibus iverat ille superbum
In nomen , Phœbi tandem ne poneret artes ,
Quin potius priscos Musis renovaret honores ,
Docta ministeria exercens ; verum irrita vota.
Gratum adeo detrectat onus , laudum ipse suarum

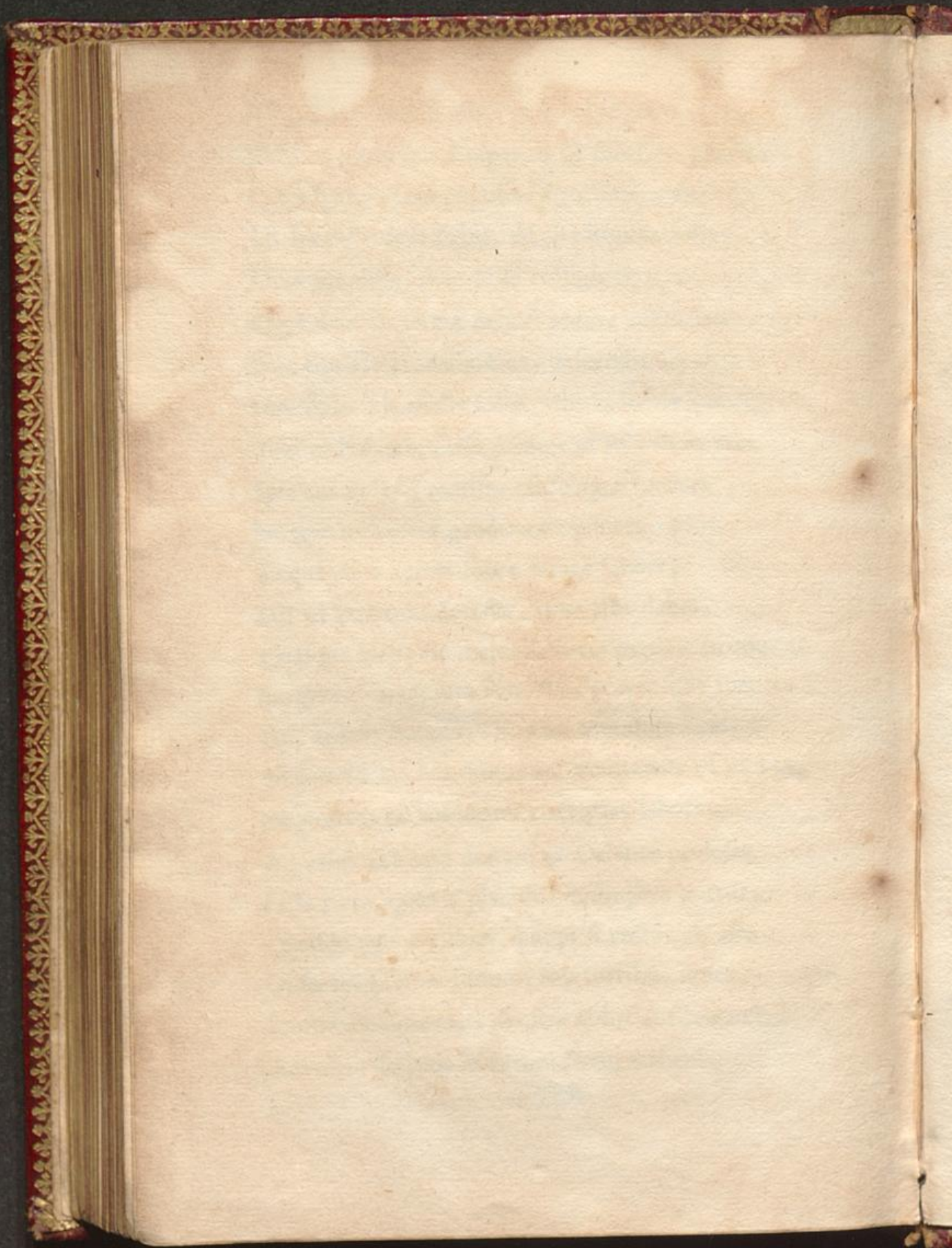
Impatiens , cælo affixum , supera alta tuentem
Nequicquam movet ambitio , neque gloria tangit.
Jurati obsequii quæ vis & quanta potestas !
Quem non docta cohors , nō ipsa Academia supplex,
Tot tituli insignes , non Artes flectere possunt,
Ad primos nutus , prima ad mandata Jubentis
Obsequitur : longūm ingemuit tot honoribus auctus,
Non tamen hunc Virtus majori exposita theatro
Deseruit : quamquam Musæ super omnia cordi ,
Perpetuæ comites , Pietas sub simplice cultu
Conspicienda magis , sola omnes luce premebat.
Sæpe illum juvenes , Phœbi in penetralibus ipsis,
Donandi meritâ lauro stupuere loquentem.
Illos consiliis , illos omni arte juvabat :
Quin etiam allectos famæ potioris amore ,
Paulatim molli alloquio , fandi ille peritus ,
Fingebat dociles animos , & cærea corda ,
Et sanctum imprimis CHRISTI accendebat amorem.
Ah ! quoties musis per tempora certa relictis ,
Divinum epotus toto cum Numine flumen
Cælestes populis sparsit sitientibus undas.
Aonio pro monte juvat conscendere Olympum ;
Proque choris Musarum , ipsum implorare Tonātem
Aligerūmq; choros : & jam pernicibus alis

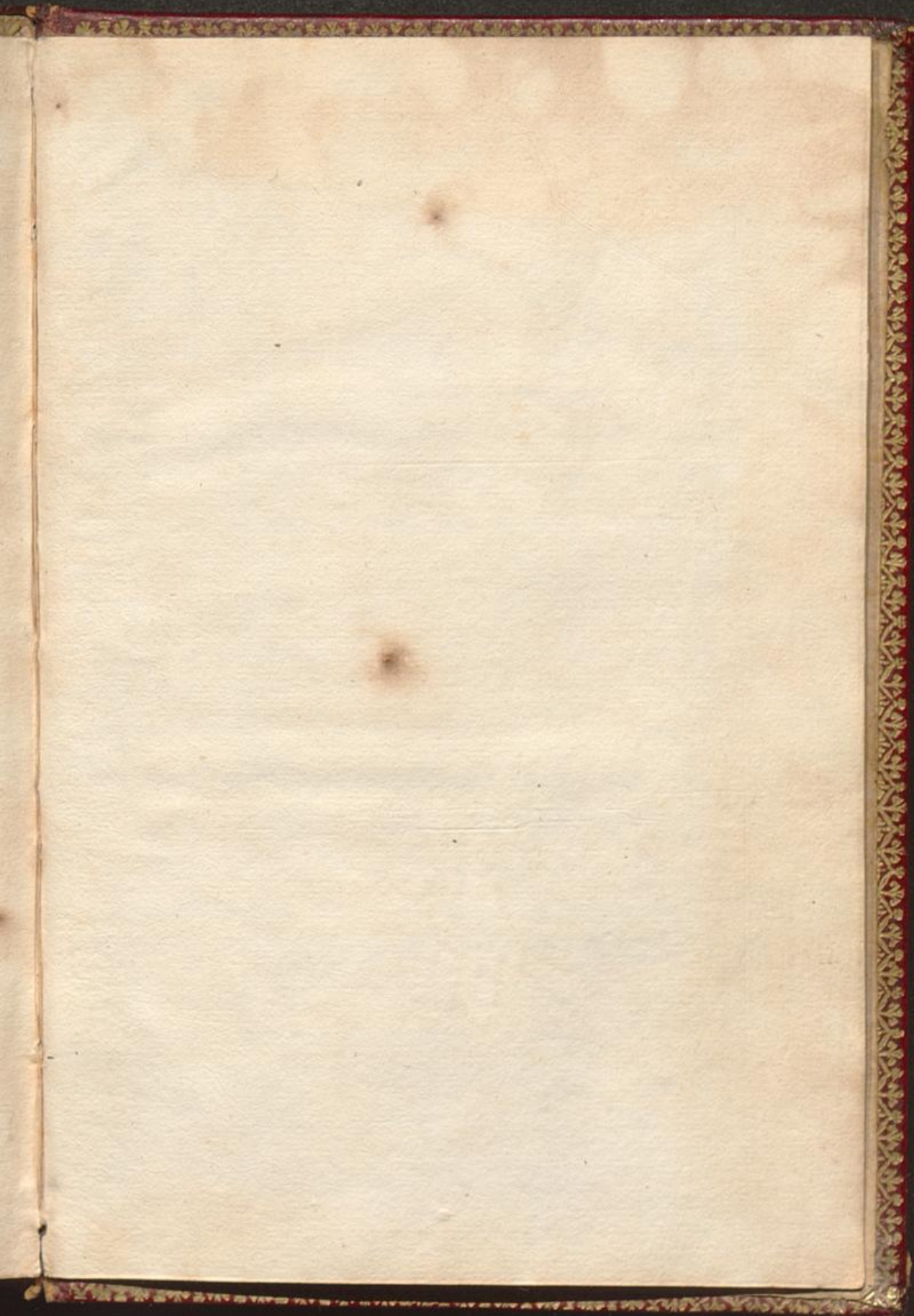
Mens alta æthereos sublimè perambulat orbés,
Percurritque domos superùm, cæli aurea templa,
Corporis indignos quam vellet rumpere nexus,
Et properantem animã & supera ad cõvexa volãtem
Eximere & Patrio tandem se reddere cælo!
Sortem ultrã & vulgi contrã communia vota,
Incusat longum exilium, & tardantia fata,
Dulcè querens. Celeres huc vos accedite Morbi,
Lethiferæ Febres, urentes viscera flammæ,
Informis Macies, & creber Anhelitus oris,
Huc properate omnes, vestris patet ictibus, omnes
Irruite, optatis irrumpite pectora telis.
Protinus en iussæ veniunt in funera Parcæ.
Jam moritur, gaudetque mori, cælumque salutans
Ardet inexpletum terrena relinquere membra,
Corporis exuvias tristes, & inutile pondus.
Numine tum plenus cognata præoccupat astra,
Impuræ nil molis habet, fruiturque paratã
Ante diem mercede, futurãque gaudia captat.
Ipse suo incumbit tumulo, sua fata revolvit
Sæpius, ante oculos creberrima mortis imago
Se se offert, instantis amat præludia lethi.
Hanc dum avidis oculis, avido videt ore propinquã
Erigitur, calamum petit, omnia funere in ipso

Quæ stupuit, scriptis tot vîsa horrenda renarrat.
Illius infidias, occultâque detegit arma,
Et casus juvenum properos, inopinâque fata,
Dum vacat, & nondum fluctu submersa per undas
Acta ratis, valeat quâ tutos tangere portus,
Hortatur, creberque docet, monstratque docendo
Difficiles scopulos, pelagoque latentia saxa,
Sed cantu imprimis dulces in damna p̄vellas,
Incautis metuenda suâ dulcedine monstra.
Nec minus irati nos flectere numinis iram
Admonet & lacrymis longis commissa piare.
Quæ vitanda procul, præsertim pro-que-videnda,
Ne subitæ eripiant cœlestia præmia mortes.
Ille etiam audaci supra mortalia nisu
Consilia æterna, & summi decreta Tonantis
Rimatur, leges sanctas, divinâque jura,
Difficiles aperitque vias, sacrosque recessus,
Dux vitæ melioris, idoneus ætheris hôspes.
Aspiceres placido media inter funera vultu
Securum, tristes stabulant sub pectore Morbi:
Nil cunctantem urgent, solito sed lætior ore,
Jamdudum extremos expectat funeris ictus,
Lentæ præda necis, jam debita victima CHRISTO.
Talia scribentem, mox scribere plura parantem,

Invida mors rapit, & præclara intercipit orsa.
Ille diu fessos exhausti corporis artus
Exutus, quò vota vocant, quò se impetus effert,
Cælestem ingreditur factis comitantibus aulam.
Fortunate animi, quem si mortalibus oris
Detinuit mors longa, tuis obnoxia votis,
Dudum expectato te non fraudavit Olympo,
Unde tuos jam cernis (adhuc si talia curas)
In laudes certare tuas, te ostendere terris
Exemplum, & nostræ decus admirabile gentis.
Dant alii tibi festa, alii dant tûris odores,
Illi dant lacrymas, docti dant carmina vates,
Quos inter geminâ velatus tempora lauro,
Plectro grande sonans PERERIUS, omnia quando
Olli nosse datum est gemini mysteria Pindi,
Haud impar tua facta canit, tua maxima facta.
Verùm ille imprimis, cui cæli arcana retexit
Relligio, & sensus dedit alte accessse-repostos,
Quem numero ex omni hæredem tibi muneris unum
Seligis, ille tui quondam TETELETUS amores,
Te cælo attollit, tibi dat volitare per ora
Docta virûm, laudum magnus præco ipse tuarum
Quin etiam totum referans Heliconæ Poëtis,
Nostra tibi æternos per carmina pendit honores.

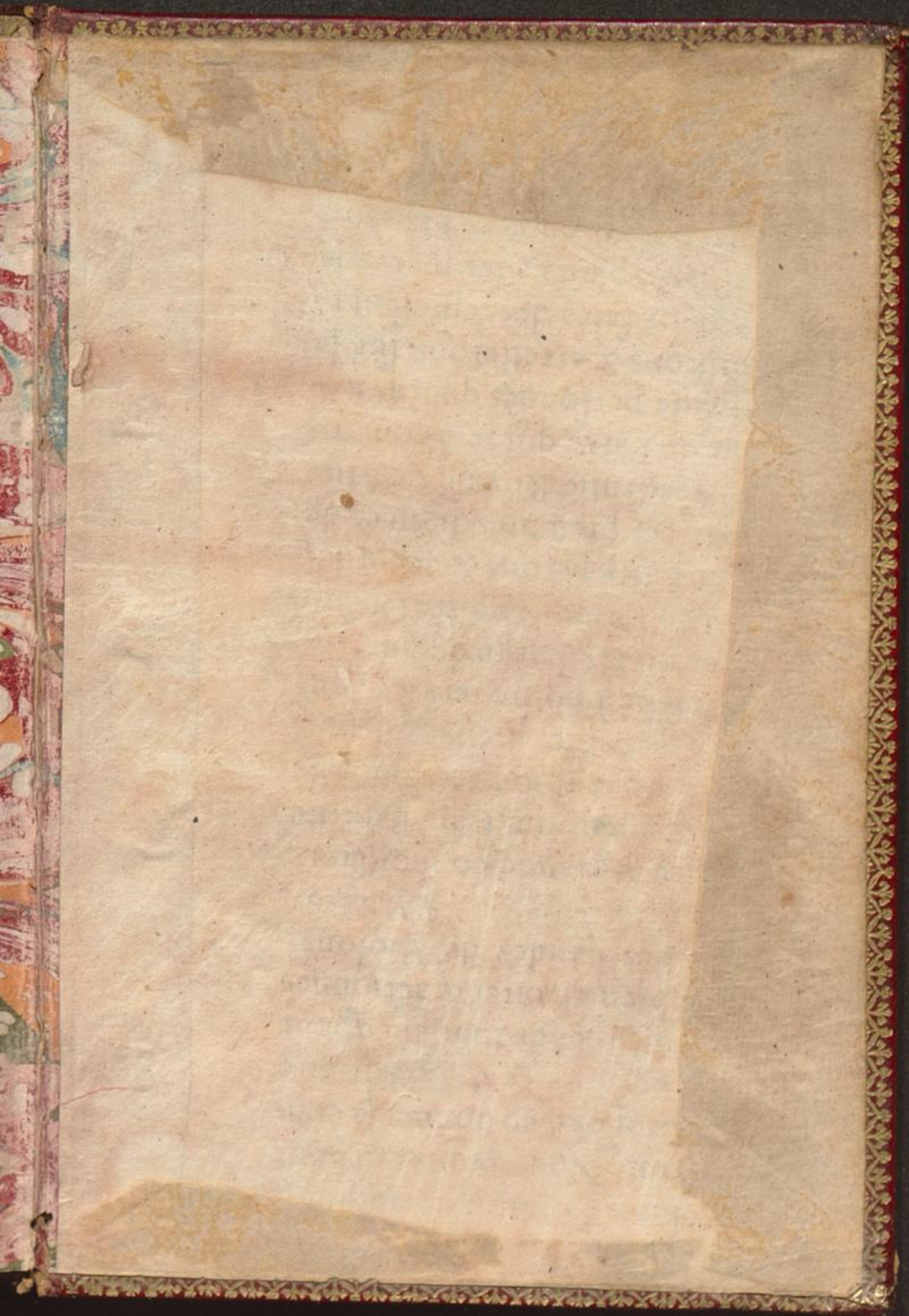

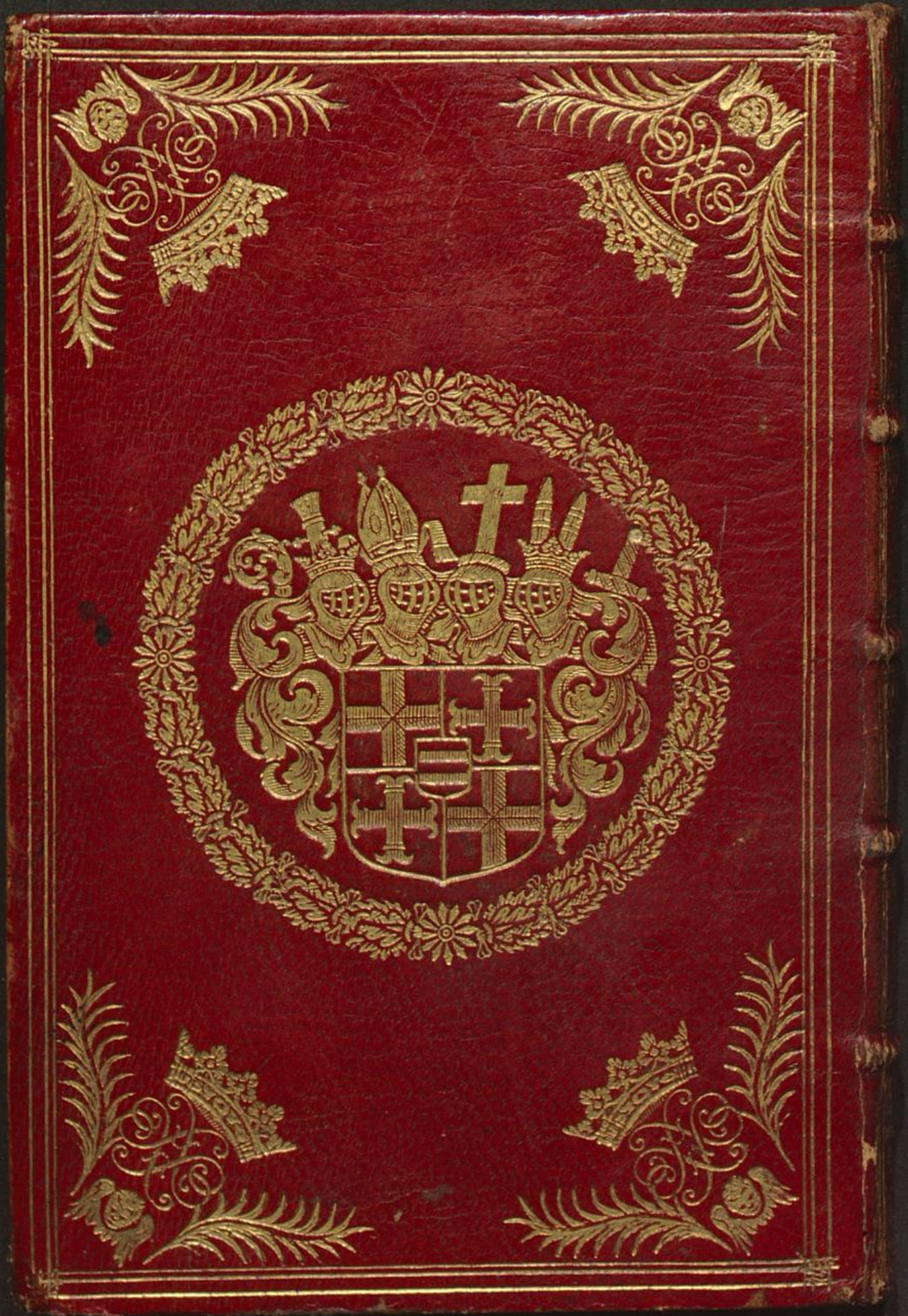

SANTO
CARMIN
SELECT